

ABSTRAKT

Předložená práce se zaměřuje na problematiku komunikace v českém středoškolském prostředí a možnosti implementace prvků nenásilné komunikace do výuky německého jazyka. Hlavním cílem je komplexně zmapovat problematiku komunikační na českých středních školách a na základě toho navrhnout a prakticky vyzkoušet způsoby začlenění principů nenásilné komunikace, zejména techniky aktivního naslouchání, do hodin německého jazyka. Praktická část práce vychází z teoretického základu, který představuje přehled komunikačních teorií se zaměřením na komunikaci jako způsob jednání a na komunikaci v edukačním prostředí. Je rozdělena do tří dílčích výzkumů. Prvním je dotazníkové šetření, které zkoumá násilí v komunikaci v českém středoškolském kontextu. Jeho výsledky prokazují nejen přítomnost násilí v komunikaci, ale i nedostatečné dovednosti respondentů na násilí vhodně reagovat. Další výzkum, rovněž formou dotazníku, se zabývá mj. množstvím času pro aktivní komunikaci žáků. Z tohoto výzkumu vyplývá, že nejvíce času se žákům dostává ve výuce jazyků. Tento poznatek podporuje poslední výzkum s výzkumnou technikou experimentu s jedním subjektem doplněný o dotazníkové šetření, který se soustředí na praktické využití techniky aktivního naslouchání žáky jako prvku rozvoje komunikační kompetence ve výuce německého jazyka. Výsledky tohoto výzkumu prokazují schopnost žáků novou komunikační techniku úspěšně implementovat do konverzací v německém jazyce.

Výsledky výzkumů mají přispět k prohloubení porozumění problematice komunikace v českém středoškolském prostředí a poskytnout konkrétní návrhy, jak rozvíjet komunikační kompetence žáků prostřednictvím prvků nenásilné komunikace v hodinách cizího jazyka. Práce tak představuje komplexní analýzu komunikace ve školním kontextu a navrhuje inovativní přístupy k jejímu zlepšování, což může mít významný přínos pro pedagogickou teorii i praxi.